

OUR LIFE НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

РІК VII. Ч. 5. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ТРАВЕНЬ, 1950.

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., MAY, 1950. VOL. VII. No. 5

УЛЯНА КРАВЧЕНКО

ПРИВІТ МАТЕРІ

О, Мамочко!

Любити так, як любиш ти,
ніхто не вміє на землі;
тому ми всі — дітей гурток,
сплітаємо тобі вінок
з найкращих квітів на весні;
тому при гомоні пісень
святкуємо твій, Мамо, день!

О, Мамочко!

Травневий блиск, травневий чар
і квіти з рідних піль і лук
принесимо тобі — як дар,
і хилимося до твоїх рук.
Ти сонічно для наших віч
весь довгий рік, і в день і в ніч.
Тому в неділю цю святу
тобі приносим яр красу:
при звуках дзвонів і пісень
святкуємо твій, Мамо, день.

О, Мамочко!

В любові і подяки день
при звуках радісних пісень
прийми від нас, дітей, привіт!
Ми просимо з глибин серцець,
щоб добрий Бог, щоб Бог Отець
тобі багато щастя дав,
щоби тебе нам зберігав
сто літ! сто літ!

БОГДАН КРАВЦІВ

МАТИ

Мати сина вівсом обсыпала,
Вівсом обсыпала,
Щастям дарувала...

З весільних пісень.

В щедроті зілля і води живої
синів своїх купатиме, ростити,
ночей не досипляючи, щоб ситі
були вони і пестощів, і волі.

І доброї моливши в Бога долі
ім серце буде, наче хліб, ділити —
загарливе, турботою налите:
звідкіль чекати лади молодой.

Завбачлива — варитиме любисток...
І завтра коровай уже пектиме,
вівсом багатим обсылавши рясно

по черзі всіх, щоб в крузі зір-невісток
ходити сонцем їй, щоб рід не вимер,
щоб ріс-родився, мов овес той, красно.

ВИСЛІД КОНКУРСУ

Конкурс на спогади, оголошений Осередком Української Культури й Освіти у Виннипегу, проголошено в пресі. Вплинули 62 праці, здебільша з недавнього минулого. Відмічено спогади двох жінок — Анни Дзюбенко „Щоденник” і Галини Селегень „Чи можна забути?”

Премію за найкращу працю пожетувала Організація Українок Канади імені Ольги Басараб в сумі 75 дол. Її одержав Ф. П. Правобережний за дві свої праці.

Над Дніпром

ПРИБУЛИ ЗАМІТНІ ЖІНКИ

В акції переселення вдів і самигних жінок, що його переводить комітет „Мати й Дитина” з рамені СФУЖО, прибула до Америки письменниця Докія Іуменна, авторка великої повісті „Діти Чумацького Шляху”. Письменниця — уродженка Києщини. На скигалщині підготувала знову велику повість.

До Канади прибула віолончелістка Людмила Тимошенко Полевська із дочкою Зоєю, талановитою молодюю віолончелісткою.

Заходами акції СФУЖО прибула нещодавно до Філадельфії відома мисткиня й педагог Марія Морачевська з дочкою і сином. Мисткиня належала до групи учнів Новаківського та особливо відома зо своєї педагогічної праці, як вчителька рисунків у фахових школах. Марія Морачевська спинилась у захисті комітету „Мати й Дитина”.

МОЛОДІ ТАЛАНТИ В КАНАДІ

З зацікавленням слідкуємо за появою молодих талановитих українок, що пробиваються в різних ділянках мистецтва. Нещодавно „Український Голос” приніс вістку про працю Галі Когуської, що пробує своїх сил як скульпторка у Виннипегу.

У „Нашій Меті” є згадка про молодю малярку Любу Генуш, що малює в тихій кімнатці на передмісті Монреалу.

„Новий Шлях” згадає про виступ поетки Галини Миргородської, що на першому вечорі ансамблю „Ренесанс” прочитала свої твори.

БАНДУРИСТИ У ВАШИНГТОНІ

Славна капеля бандуристів під проводом Григора Китастого дала 19 квітня концерт в сенатському будинку у Вашингтоні для групи сенаторів. послив і запрошених гостей, як вислів вдячності за допущення переміщених осіб зо скитальщини до цієї країни свободи.

Концерт зачала капеля відспіванням при бандурах американського національного гимну.

Усі приявні були захоплені гарним оригінальним концертом, а сенатор Кейн сказав, що Америка скористала з того що капеля не зосталась за залізною заслоною.

Про уладження концерту у Вашингтоні постаралась управителька капелі панна Олена Дубовик.

НОВИЙ УСПІХ Л. КОЛЕССИ

Славна українська п'яністка Любка Колесса, яка живе в Канаді, виступила недавно з другим своїм концертом в Карнегі Голл в Нью Йорку.

Ньюйорська музична критика висловила з найвищим признанням про її мистецьку гру.

УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ В РИМІ

У зв'язку із Святим Роком 1950 в Римі створено окремий український комітет, який має завдання організувати виставку українського мистецтва та опікуватись українськими паломниками.

На прощу до Риму для українців призначений місяць жовтень.

УЛЯНА КРАВЧЕНКО

ЩАСЛИВ, ХТО РІДНУ МАТРІ МАЄ

Щаслив, хто рідну матір має,
хоч зморщки вкрили вже чоло,
на світ спойно споглядає,
не знає, що то в світі зло.

Для матері ти все дитина,
хоч ти розрісся наче дуб;
вона піклується тобою,
хоч в тебе сивіє вже чуб.

Ти все для матері дитина,
ти ціль життя її і зміст;
вона тобі вінки сплітає,
для тебе досягає зізд.

Вона все дбає, пам'ятає,
готовить тисячі утіх,
вона, як ангел хоронитель,
змеє з дороги зло і гріх.

У мамі захист, оборона
у кожну мить, і в день і в ніч;
у горю поцілунок мамі
осушить сльози з твоїх віч.

Під доглядом її ти ставиш
свій перший крок на шлях життя;
коли шал юний тягне в пропасть,
при тобі матінка твоя!

І жертв немає за великих,
щоб рятувати, зберегти;
вона для тебе все жертвує,
її ж дитина — ти!

Ах, серце матері незмінне:
його часу не знищить зуб;
для матері ти все дитина,
нехай і сивий в тебе чуб.

ПЕТРО КАРПЕНКО-КРИНИЦЯ СОН

Сон приснився матері вночі:
З поза стелу, де кричать сичі,
Свищать кулі гірше хуртовин,
З бою, підкоривши сто шляхів,
І пройшовши тисячу борів,
На подвіря повернувся син.

Він стомився, не підведе очей,
Не відкрив струганих дверей
І стоїть, одну її ждучи.
Мати встала. Двері відкрива
Та в лице їй — буря степова,
Що сміється й плаче уночі.

27. 8., 1941

„Гримлять дороги”,
Чернівці, 1942).

РЕКОРДИ УКРАЇНСЬКОГО ХОРУ У ВИННИПЕГУ

Фірма „М-Джі-М Рекординг Компані” підписала з українським хором у Виннипегу, Манитоба, Канада, контракт щоб зарекордувати його 50 пісень. Диригентом цього хору є Володимир Богонос.

Контракт підписано на прийнятті для хору у Виннипегу у присутності посадики міста, Гарнета Колтера.

Музичний директор М-Джі-М, Меклін Мерров, сказав що хор під проводом Богоноса є кращий як хор донських козаків який він рекордував.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Реданція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на пів року \$1.25. В Канаді \$2.50 річно, на пів року \$1.50. Поодинокі числа 20 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.00 per year — \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada \$2.50 per year, ½ year \$1.50. Single copy 20 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

На ясний благородний шлях

Більш як три десятки років цивілізований світ раз в рік у травні віддає пошану людині МАТЕРІ. В цей час підноситься усі заслуги цієї матері, які вона поклала для людства.

В родинному огнищі сини і дочки обдаровують свою матір, хто золотими дарунками, хто сукню, книжку, дехто бажає матері цукорками осолодити цей день, а вже найбільш поширеним звичай дарування це — квіти.

З родинного огнища звичай пошанування матері перейшов на влаштовування Дня Матері у громадському зборі, цебто організованим способом і в такому випадку відзначається заслуги матері, як громадянки. По релігійних установах вказують на заслуги матері як християнки, а по школах учителі на свій спосіб навчають дітей, як найкраще вшанувати матір.

З громадської трибуни звичай пошанування матері прибрав характер державний, і тому кожного року президент нашої держави проголошує другу неділю у травні, як День Матері.

І так кожного року на День Матері, майже кожна мати завітана квітами, в новій сукні, гордо ступає перед світом з невимовною радістю у серці, що все кругом неї сповнене любов'ю і вдячністю за всю її дотеперішню посвяту, за всі заслуги перед своїми дітьми і цілою суспільністю, за цей Богом даний їй дар материнства.

Мати в тісному родинному колі, буде плакати з невисказаною радістю і втіхи, якої вона зазнає в цей день від своїх рідних. Мати громадянка відчує гордості у глибині своєї душі, коли вона слухатиме в офіційних промовах признання за її працю для організації, церкви, громади чи держави. За усім цим безперечно криється дуже гарний традиційний сентимент. Та якже воно є під цю пору в реальному?

В реальному під цю пору, День Матері сповитий хмарами. Щось непевного діється у світі. Формуються якісь деструктивні сили що загрожують людству, захитують огнище родини і нищать усе що добре, ясне, благородне. І теперішня мати в непевності тремтить за овій світ, бо вона відчуває у глибині душі грозу часу. Бистрим відчуттям свого серця і материнського ума старається відгадати майбутнє світу, того світу, який вона плаче і виховує.

Вона свідомо, що в цій загрозливій хвилині немає часу і немає мільона на сентимент. Немає в душі материній того благородного спокою, яким вона бажала б хоч на хвилинку спочати і радіти життям та щастям материнства. Ці безнастанні хмари і непевність за життя людської істоти, сповняють тривою її серце і душу, і вона відчуває що мусить якось боронити свій світ, своє людство.

Деструктивний елемент воює фалшом, підступом, перфідією. Він брутально відкинув усе що гарне, високе, благородне. І теперішня мати стоїть в нерівному бою з цією деструктивною силою. Вона має оборонити світ перед впливом злих елементів. Вона мусить виплекати в душі людства відпорність, сильний неподатливий характер. Мусить дати свому родові віру у свої сили. Вона сама мусить бути бистра, мати силу й віру в добро, у високу мораль. А ця висока мораль основана на засадах християнства.

І тому в цей материн день вона не очікує золотих дарунків, нової сукні ані квітів, ані високих признань за свої заслуги. Вона звертається цілим серцем і душею за порадою до Всевишнього Творця, до одвічно чистого джерела правди і в тихій надії несе благання—Вкажи мені ясний і благородний шлях!

ЮМШ.

КРАЄВА КОНФЕРЕНЦІЯ ГРОМАДЯНСЬКИХ УСТАНОВ

В тижні від 24 квітня відбулася в Атлантик Ситі, Н. Дж., краєва конференція громадянських установ у Злучених Державах. Загальні зібрання відбувались у великій залі Конвеншен Голл, в яких приймали участь коло 5,000 представників 32 загальних краєвих організацій. Також окремі установи мали наради у 20 готелях.

Ці установи займаються справами соціальними, а саме допомог, порад, здоров'я, виховання дітей.

В конференції взяла участь голова Централі США, п. Олена Лотоцька.

На конференції між іншими обговорювано також питання скитальців, зокрема як нових імігрантів у Злучених Державах. Загалом промовці прихильно ставились до них і висловлювали готовість помагати їм улаштуватися в новому краю. Були також думки що скитальці є політична еміграція, яка повинна мати охорону міжнародну, й тому вони не повинні спішитися із зголошенням по громадянські папери.

Сила в об'єднанні

Гасло „В єдності сила”, чи то — сила в об'єднанні — старе як світ і відоме у різних народів. Не лише українці але й інші народи нарікають що у них є розєднання, розсипання сил, розбиття, роздір, гризня і сварня. У народів які мають свої держави, відома стара правда що аж небезпека, особливо війна, їх об'єднає в одну силу.

Розєднання, розбиття на багато груп, які себе взаємно поборюють, назвав один критик люксомом, на який не кожний народ або національна група може собі дозволити. Коли наприклад у Франції є розсипання сил, то французький народ ще на такий люксус може собі дозволити. Але що говорити про народи бідні, у важкій неволі або їхні групи по чужих краях, коли вони ще даліше роздроблюються. Що говорити про українців на еміграції, або скажимо у Злучених Державах?

Українська національна група в Америці одна з найменших і одна з найбільш бідних. Коли б вона була об'єднана, вона стала б значною силою, вона змогла б довершити багато великих діл, багато створити і збудувати. Однак так не було і не є, ми таки собі дозволяємо на люксус великих і багатих груп, а тому наші досягнення, порівнюючи, малі і не стійкі.

На жаль, у нас ще багато є таких одиниць які не вміють доцінити дрібної, муравлиної праці, але мусять за всяку ціну блистати на сцені, бути лідерами та вчителями громадянства — і з цього виходить те що зараз дробимо групи на групки та групочки, які доразу наставлені одні проти одних. І так маємо замість співпраці — взаємне поборювання, підривання й розбивання. Називати по імені не потрібно тут нікого, лише погляньмо на недавнє минуле й на те що діється сьогодні.

Не дивуймося тоді коли серед загалу родиться зневіра, неохота, деморалізація. Ще одного не довершили, а вже починають щось нове — чи ж диво тоді, що загал ставиться з недовірям до починів; вони кінчаються невдачею?

Вже крайня пора українцям в Америці серіозно призадуматись над цим важливим питанням. Крайній час сказати собі що правду, про яку ми так любимо забувати, що нас в Америці є мало, що ми не є багаті, і що в обличчі трагедії українського народу нам не вільно заблагати люксову та розбивати сили — але що ми мусимо об'єднати і зміцнити наші сили, щоб дати Україні видатнішу поміч як це було до цього часу.

До цього часу українське жіноцтво було добрим прикладом єдності. Своєю муравлиною організованою працею воно дало змогу неєдному поважному почині стати ділом. Воно повинно б даліше бути оздоровлюючим чинником в житті громадянства та йти правильним шляхом єдності і взаємної співпраці.

Л-ка

В першій лаві

Шістдесятять років минуло з часу основи першої жіночої організації в Галичині. При цьому завжди вирінає прізвище Наталі Кобринської, що нерозривно зв'язана з цим починком. І справді це було її діло, її задум. Переворот що здійснився поволі в суспільстві та в умах самого жіноцтва — це діло її й інших визначних активних українок.

Одною з найважливіших є Уляна Кравченко. Цього року минає 90 років із дня її народження, а три роки від її смерті. Тож важно в цей рік спититись над її постаттю і знайти її в нашій відродженні відповідне місце.

Уляна Кравченко народилася в мішаному подружжі. Мати українка зуміла її зберегти для нас. Вона дуже скоро осиротіла і можливо, що це спонукало її виховників — дядьків дати їй звання. Це ж було незвичне в ті часи. Вона скінчила в 1881 р. вчительський семінар у Львові і почала вчителювати. Довгих тридцять років провела вона на різних посадах, аж осіла на спочинок у Перемишлі.

Ще молодію дівчиною звернула на себе увагу своїх учителів, і проф. Омелян Партицький — „дядько Омелько” — захопив її до писання. Вже в 1881 р. помістила „Зоря” її нарис. Вона багато читала й поглиблювала своє знання. З недалекої Бібрки вдержує зв'язок

зі Львовом. Познаючися з Франком і Копиським, зустрічала групу студенток-наддніпрянок, що в 1885 гостювали у Львові. Врешті брала живу участь у складенні альманаху „Перший Вінок”

В 1885 появилася перша її збірка „Пріма вера” Це молодечі пориви й питання, що їх ставить молода, спрагнена правди душа. Та вже в 1891 р. появилася збірка „На новий шлях”, де вона вже продумано кличе жінку до нового життя. Оця „невольниця звичаїв” не повинна орудувати в житті сльозами, але силою й жаром „із лихом битись і прощати”

Скоро, дуже скоро справдила вона цей свій клич на собі. Сільська вчителька. Скільки труднощів, недовіря, зневаги приходилось перемагати! Про все те читаємо у її споминах. Та ще й не так страшно, коли недовіря плило від темного сільського дядька, або переслідувала польська шкільна влада. Але власне громадянство? О, як це вражало! І за що? За те, що „без опіки старшої дами” бувала в театрі, чи працювала в бібліотеках. Або за те, що перейнялась ідеєю фонетичного правопису; впровадила його у своїй класі. Це скінчилося для неї грізно — її звільнено за те з праці у Львові. І знову вернулась у глухі села та занедбані сільські школи.

Та це її не заломлює. Вона

працює над молоддю і для молоді. Поезії тих років розкидані по всіх літературних журналах. Вони вже більше спокійні — тверде життя витиснуло своє п'ятно. Та вони несуть молоді ідеал Бога й любови до ближнього, навіяні теплим материнським чуттям. А оповідання „Голос серця” малює дівчину-учительку, що зрікається особистого щастя для служіння народові.

Життя не щадило їй дальших ударів. З погодою духа, з твердою вірою в Бога вона переносить їх. Невтомно дбає про свою школу, опікується селом як мати, виховує власних трое дітей. При тім слідкує за світовою літературою та не покидає пера. Її збірки „Для неї все” і „Карітас” поглиблюють її життєвий ідеал — для Бога і Батьківщини.

І коли вона на старості літ сягнула до теми „Мої цвіти”, то в зарисках пасифлори, у пахошах фіялки, у пелюстках рожі все знаходить відповідь на якесь життєве питання. Півість її власного життя „Хризантеми”, почата в 1936, уже мабуть не вийшла друком.

„Судилась мені доля Шашкевича між галицьким жіноц-

твом”, каже вона про себе в зарані творчості. Слово її було знаменне. Вона поетичним словом накреслила перед жінкою шлях і сама пройшла ним твердо, невгнута, до кінця. Тому її постать завжди буде зв'язана із жіночим рухом. І тут стоятиме вона поруч перших подвижниць — Жобринської і Кобилянської. **Л. Б.**

НОВА КНИЖЕЧКА

Накладом Об'єднання Українських Жінок на еміграції, в Німеччині, поятилася дуже інтересна книжечка на 64 сторінки друку, п. з. „Визначні Жінки України” Це є нові життєписи славних українських громадських діячок і письменниць Олени Пчілки (Ольги Косач), матері Лесі Українки, і Людмили Старицької Черняхівської. Про Олену Пчілку написала Л. Дражевська, а про Старицьку Черняхівську Н. Данилевська.

Життєписи інтересні особливо тим, що подають багато нового про велику громадську національну працю обох тих велими заслужених українок, а також про важкі їхні переживання і терпіння під совітською владою. Олена Пчілка, в якій житті було кілька періодів громадської і культурної праці, померла в жовтні, 1930, за 10 днів після жахливої ночі, коли Чека (НКВД) прийшла заарештувати її і хотіла хвору жінку забрати з постелі до тюрми. Людмилу Старицьку Черняхівську заарештувала Чека в 1941, а потім забрали її до тюрми і везли на схід. Розстріляли її зараз за Києвом, в Дарниці, у вересні, 1941.

Хто бажає мати цю книжечку, може купити в Централі СУА у Філадельфії. Ціна 50 центів.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В КВІТНІ, 1950

Річна вкладка і організаційний фонд:		
Відділ 26, Дітройт, Миш.	20.00	5.00
Відділ 31, Дітройт, Миш.	20.00	
Відділ 34 Коговс, Н. Й.	20.00	5.00
Відділ 40, Аллентавн, Па.	20.00	5.00
Відділ 41, Філадельфія	20.00	5.00
Відділ 52, Філадельфія	20.00	5.00
Відділ 61, Дітройт, Миш.	20.00	5.00
Помічна сила канцелярїйна:		
Відділ 26, Дітройт, Миш.	15.00	
Відділ 31 Дітройт, Миш.	5.00	
Відділ 41, Філадельфія, Па.	15.00	
Конвенційний фонд:		
Відділ 31 Дітройт, Миш.	10.00	
Відділ 41 Філадельфія, Па.	10.00	
Відділ 52, Філадельфія, Па.	10.00	

Резервовий фонд:

Відділ 26 Дітройт, Миш.	15.00
Відділ 31 Дітройт, Миш.	5.00
Фонд Матері й Дитини СФУЖО:	
Відділ 8 Бронкс, Н. Й.	20.00
На вкладку до СФУЖО:	
Відділ 61 Дітройт, Миш.	3.00
Пресовий фонд Нашого Життя:	
Відділ 26 Дітройт, Миш.	25.00
Відділ 31 Дітройт, Миш.	5.00
Відділ 36 Шикаго, Ілл. (збірка)	30.00
Відділ 40 Аллентавн, Па.	5.00
Відділ 52 Філадельфія, Па.	5.00
Аполінія Дзюма, Иронкс, Н. Й.	5.00
Розалія Вецаль, Вунсанет, Р. Ай.	1.25
Стипендійний фонд СУА:	
Відділ 31 Дітройт, Миш.	5.00

Передплати прислали:

Анастасія Біловус, Вен Дайн, Миш.	8
Анна Настюк, Юніон, Н. Дж.	7
Анна Бодак, Бруклін, Н. Й.	4
Анна Олійник, Честер, Па.	4
А. Бурно, Клівленд, О.	2
Анна Гнатюк, Елизабет, Н. Дж.	2

По одній передплаті: Катер. Андрус, Анаст. Мордус, Марія Раноча, Аполонія Дзюма, Мар. Заяківська, Катер. Сорона А. Федунян-Білецька, Павл. Маліновська, Марія Челян, Розалія Седорик, Агафія Пастушин, Софія Дацишин, Іванна Михайленко, Розалія Вецаль, Марія Кукіз, Агафія Хомяк, Марія Лучко, Анна Ганкевич.

З подякою
Анна Сивуляк, фін. секр.
Марія Бабяк, касієр.

НА ВИДАННЯ ТВОРІВ ЛЕСІ УКРАЇНКИ в англійським перекладі

Сердечну подяку складаємо всім, що прислали в квітні, ц. р.:

Відділ 26 Дітройт, Миш.	100.00
Відділ 60, молодечий, Клівленд, О.	100.00
Відділ 2 Честер, Па.	25.00
Відділ 40 Аллентавн, Па.	25.00
Пані Бортник, Дітройт, Миш.	5.00
Марія Передак, Честер, Па.	2.00
І. Євускч, Бронкс, Н. Й.	2.00
Катерина Блоц, Бронкс, Н. Й.	1.00
К. Сінковська, Бронкс, Н. Й.	1.00
А. Ковалишин, Бронкс, Н. Й.	1.00

В попередньому числі Н. Ж. у проголошених пожертвах на видання творів Лесі Українки помилково подано дол. 190.00 від відділу 37 в Дітройті; має бути: Відділ 37 зложив дотепер дол. 200.00.

ЦЕНТРАЛЯ СУА.

* **Відділ 34 в Коговс**, був колись з нами. З важких причин став кілька років неактивним, а тепер, завдяки праці ц. Ольги Коник, знову вернувся, до сімї СУА. Вельми раді ми усі в Централі з того, тишитися будуть і посестри відділи. Вітаємо! І гратуємо пані Ользі Коник та її співробітницям за успішне переведення реорганізації й повороту під стяг Союзу Українок Америки.

* **Що робити** щоб усі уряднички відділів прислали квестіонар до Централі? Не знаємо! Бо вже три рази посилали готові-сінькі папери й адресовані коверти, та й упоминали листовно, а повірте що є такі що дотепер їх не прислали. Це вже байду-жість якої не повинно бути в організації. Тому квестіонарї таки зараз вишліть.

* **Приготовляємось до конвенції**, це ми, в Централі. А що Ви робите шановні членки, чи подумали Ви що вже крайня пора вислати всі зобов'язання, щоб делегатка Вашого відділу не потребувала оправдуватись на конвенції, чому занедбали справу. А друге, Централья мусить приготувити для конвенції точні звіти, а цього не може зробити, при найкращих зусиллях якщо Ви не пришлете, що треба, до Централі. Третє, кожний відділ дістав статут, де подане все те що Вам треба знати. Потрудіть-ся прочитати. Одне тільки слід пригадати, тому що це ще не виписано у статуті, але ухвалено 8-мою конвенцією, а саме: На помічну силу канцелярїйну Централі рішено посилати від кожного відділу: До 50 членок по \$10.00 річно, до 100 членок по \$15.00, понад 100 членок по \$20.00 річно. Деякі відділи посилають по \$5.00. Це треба доповнити.

* **Був звичай добрий**, коли відділи посилали оголошення святочних побажань чи підприємств до Нашого Життя. Це приносило певний прибуток на вдержання газети. Останніми часами цей звичай „вийшов з моди.” Просимо його поновити.

Дві виставки українського народного мистецтва відбулися 18 і 22 квітня в Централі СУА. Перша була для шкільної дітвори 6 класи, які якраз зачинають студіювати про Україну. Друга була для вчителів гайскул і каледжів Філадельфії й околичних шкіл. Обидві виставки приготувала дуже удало пані Стефанія Вовчок, предсідателька мистецької секції СУА, а п. Лотоцька, голова СУА, дала відповідні реферати, особливо останній поширила на перегляд політичного, культурного й релігійного розвитку на Україні, а зокрема про українців, стару й нову імїграцію, їхні надбання і змагання.

* **Дві конференції:** Голова СУА п. Лотоцька взяла участь у конференції громадянських організацій, що відбулася в Атлантик Ситї (ширший опис в іншому місці цього числа), а 29. травня виїде до Бостону, де буде конвенція Генеральної Федерації Жіночих Організацій (яка має три мільйони членок), де є теж членом Союз Українок Америки. Обидві конференції важні для нас тим, що здобуваємо там зв'язки нам потрібні й маємо нагоду насвітлити положення українського народу.

* **Зараз на перших зборах після вакацій**, а саме, у вересні ц. р. відділи мають вибрати своїх делегаток на 9-ту конвенцію СУА, що буде 11. і 12. листопада в готелі Ворвик у Філадельфії, Па. Просимо памятати, що це є ювілейна конвенція, та що всі відділи повинні бути заступлені. Ширші інформації будуть вислані об'їзником.

* **Дякуємо цим відділам**, що відізвились на прохання Централі відсвяткувати у себе 25-літній ювілей СУА. Ми знаємо, що всі, особливо менші відділи, цього не зможуть зробити, але вони можуть прилучитись до найбільших сусідніх відділів СУА і шим способом причинитись до звеличення свята та ювілейного подарунку. Дохід з цих свят треба присилати до Централі, і або призначити на ціль організації, або заждати до рішення конвенції.

* **Коли дістанете Наше Життя** і побачите, що коло Вашого призвища й адреси є число 49, то значить, що Ви не заплатили передплати за 1949 рік і треба її негайно вислати разом із передплатою за 1950 рік. Коли ж у тому самому місці є число 50, до значить, що Ви довжні за 1950 рік. Якось трохи незручно нам усе пригадувати, що довг у Вашій Централі чи за газету чи інші зобов'язання це кривда для усіх членок, тих що роблять все акуратно і держать тягар на своїх плечах.

* **Славно! Дітройт** дальше веде перед і то навіть дуже, дуже у збірці на видання творів Лесі Українки по англійськи. Бо оце відділ 26 в Гемтремку, біля Дітройту, прислав \$100.00 до тих \$25.00 що вже був зложив. Спасибіг. На той сам фонд Лесі Українки **молодечий відділ 60 у Клівленді** прислав \$100.00 в додатку до \$60.00 які прислав минулого року. Тут особливо треба радіти, раз тому що це відділ ще дуже новий і молодий, та числом членок навіть не такий великий. Гратуємо 60 відділові з приводу розуміння справи видань і справжньої кооперації. Старші відділи повинні це взяти й собі за приклад, розуміється, ті що нічого або дуже мало зложили на видання творів Лесі Українки в англійському перекладі.

* Бажаємо всім найкращих успіхів у праці.
Екзекутива СУА.

при Громадській роботі

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Святочна Академія в честь О. Басараб. — Вшанування пам'яті Тараса Шевченка.

Дня 26. II. 6. відділ СУА у Рочестері, Н. Й., уладив святочну академію в честь своєї патронки сл. п. Ольги Басараб. Академію допередила Панахида за душу героїні, яку відслужив о. Николай Волянський в асисті о. Лонкевича. На панахиді були всі членки нашого відділу з прапорами; гуртки українських пластунок в одностроях і багато громадян. Після Панахиди громадянство звійшло до парохіяльної зали, щоб там спільно, великою громадою поклонитись Духові героїні.

Могила заросла мурав'ю, з березовим хрестом; на ній китця живих квітів. На хресті терновий вінок з багряними квітами як символом мучеництва і біла лента з написом „Поклінь Героїні!“ Над могилою похилий прапор з портретом Ольги. Біля могили почесна сторожа пластунок в однострої. Це тло, на якому відбувається ця програма свята.

Голова, п. Анна Хмиляк, відкриває свято і просить всіх прив'язних перенести думкою на рідні землі, на могилу Мучениці та зложити на ній вінок з жарячих почувань своїх сердець із запевненням, що й у них горить любов до волі народу й пошана та пам'ять про великих мучеників за волю України. Встанням з місць і одвохвилинною мовчанкою прив'язні вшанували пам'ять героїні.

На сцену виходить п. Євдокія Герула, яка дуже гарно продеклямувала вірш „У роки смерті Ольги Басараб“ Зміст вірша, знаменито виголошений декламаторкою, зробив на прив'язних сильне враження й не в одних очах заблещили слюзи. Змістовну речеву промову про життя Ольги Басараб сказав п. Сник, з рамені читальні Просвіти. Гарно продеклямувала вірш патріотичного змісту маленька пластунка-новачка О. Чорненка. Сильне враження на прив'язних зробив вірш Богдана Лепкого „Рідний Край“, який незвичайно вміло продеклямувала пластунка-юначка Марта Блага. Почувши слова вірша:

„...Боже в небесах!
За кров, за муки, за руїну,
Верни, верни нам Україну!“

не можна було не плакати. Ці ж слова вміла й наша велика мучениця й вона своєю кров'ю написала їх на мурах тюремної келії, де так багато терпіла.

Хор пластунок, що відспівав дві пісні: „Ми по таборах і в тюрмах карались довгі роки“ і „Сміло, друзі!“ — це остання точка програми. Однак скільки ця точка сказала! Це ж дорожче жіноче покоління, в пам'ять славної пластунки, що одна із перших складала пластові обіти на службу Богові й Україні й вірно їх дотримала — прирікає, що не зважаючи на тюрми, Сибір і тортури, во-

ни готові і вмерти за волю України.

Український національний гімн закінчує академію, після якої всі у святочній мовчанці ідуть додому.

Дня 19. березня 1950 р. 6-ий відділ СУА відбув свої місячні збори, які присвятив нашому незабутньому генієві Тарасові Шевченкові. Голова, п. Анна Хмиляк, відкрила збори молитвою за український народ. Хор пластунок відспівав „Заповіт“. Коротко про життя і творчість Шевченка сказала секретарка відділу Анастасія Смеречинська.

Після цього пластунки заспівали ще дві пісні до слів Шевченка: „Думи мої“ і „Ревет стогне Дніпр широкий“, і на цім закінчено святочну частину сходин. Прибрана зала, підготована програма сходин, впровадила всіх численно зібраних членок у святочній настрій. Здавалося, що Дух Шевченка ступив між нас, бо всією душею чули ми його віщі слова:

...Встане Україна
І розвіє тьму неволі,
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі
Невольничі діти...

А. Смеречинська.

БРОНКС, Н. Й.

З діяльності 8 від. СУА.

Наш відділ СУА розпочав щогорічну працю стрічанням Нового Року в домі членки СУА п. К. Влох. Членки зійшлися численно. Наперед усі встали і передателька п. Е. Корпало провела молитву, а потім усіх привітала з Новим Роком. Ми зачали колядувати, аж тут входить св. Николай (пані Ригель), який обдарував нас усіх дарунками.

Потім пані Влох попросила всіх до гарно прибраного стола. Після вечері, складеної з українських страв, пані Корпало промовила, заявляючи, що в 1950 році всі ми будемо щиро працювати для української національної справи, як добрі союзанки, а Господь Бог пооблагословить нашу патріотичну працю.

При цій нагоді зібрано 44.25 дол., з чого призначено 20 дол. на Фонд Матері й Дитини, на поміч тим вдовам, що приїздять тепер з дітьми до Амери-

З нагоди 25-літнього ювілею Союзу Українок Америки, відділи філадельфійські зеднані в Окружній Раді уладжують

Свято Матері Союзанки

ДНЯ 21 ТРАВНЯ Ц. Р. В САЛІ ГОРОЖАН
ПРИ 847 Н. ФРЕНКЛИН СТРИТ У ФИЛАДЕЛФІ

Того дня відправляться богослужби в українських церквах, а в годині 2 попол. буде

БЕНКЕТ

з вокально-музичною програмою

Комітет Свята і Окружна Рада СУА запрошує шановне громадянство Філадельфії й околиці, членок відділів СУА з Філадельфії, Честер, Бريدжпорт, Клифтон Гайтс, Аллентаун, Болтимор, Милвил, та сестрицтва і відділи всіх українських національних організацій нашого міста й околиці, звеличати цей ювілей своєю прив'язністю.

ки. Ці гроші вислано Централі СУА у Філадельфії.

Наш відділ СУА вислав також 10 дол. на ліки для 15-літньої дівчини в Європі, хворої на сухоти, а незабаром вишле знову поміч.

Після того гарного вечора всі прив'язні союзанки взаємно побажали собі щастя, здоров'я і всього кращого і заспівали усім Многая Літа. Вечір закінчився молитвою Богородице Діво.

Дня 18. лютого наш відділ СУА уладив бал у церковній салі в Бронксі. З прибутку призначено 25 дол. на шпиталь до розпорядження Окружної Ради Нью Йорку і 5 дол. для Окр. Ради.

Посилаємо теж 5 дол. на фонд видання творів Лесі Українки англійською мовою, які зложили І. Євусич 2 дол. і Катерина Влох, А. Ковалишин, К. Сінковська по 1 дол.

На вечері у пані Влох зложили: Марія Дідоха 5 дол., К. Влох 4 дол., О. Вусс 3 дол., п. 2 дол.: Е. Корпало, Е. Хомів, М. Ригель, А. Грет, Соф. Штига, М. Стравс, М. Лайтнер, А. Залевська, К. Луцик, Е. Пуцяк; по 1 дол.: М. Гедета, К. Джоржія, М. Бобецька, А. Гурашевська, М. Форгач, Х. Олійник, З. Євусич, А. Красан, А. Ковалишин. Дарунок виправка від п. Корпало 3.25 дол. Разом 44.25 дол.

Ева Корпало.

ДІТРОИТ, МИШ.

Праця 31 відділу СУА.

Як минулими роками так і в 1949 наш відділ СУА зачав свій період праці молитвою і Бог пооблагословив, що була успішна.

Ми відбули торік 10 звичайних і одне спеціальне зібрання, на яких у згоді і серіозно обговорювали та вирішали важливі справи.

Наш відділ СУА влаштував у 1949 п'ять культурних сходин-вечерків, а разом з відділами 5 і 61 ми зорганізували й уладили величавий концерт для вшанування нашої славної поетки Лесі Українки. З концерту було 400 дол. прибутку, які в цілості вислано до Централі СУА у Філадельфії на видання творів Лесі Українки англійською мовою.

Наш 31 відділ СУА з Філією СУА і з Українським Конгресовим Комітетом взяв участь у святі 1000-ліття з часу володіння славною великою княгині України, святої Ольги. З цієї нагоди видано книжечку англійською мовою про славу вла-

дарку України, княгиню Ольгу, яка вже майже розійшлась, бо розкупили її монаші чини для своїх монастирів, оо. Василіяни, Редемптористи і Франціскани. Навіть з Європи замовили 25 примірників. Треба сподіватись, що скоро ще пошириться друга, але поширена, праця про нашу славу княгиню сперед 1000 років.

Ми, цебто 31 відділ, піддержав плян Централі СУА видати твори Лесі Українки англійською мовою, а теж усю її працю, крім того УЖКомітет і рідну школу в нашій парохії.

Щоб побільшити наші фонди, ми також зчаста уладжували забави в бінго.

В 1949 був такий уряд нашого відділу: пп. А. Королевич голова, А. Слободян містоголова, А. Г. Біловус секретарка, М. Красневич касієрка; контр. комісія: пп. Думка, Микитинська, Кравчук.

На цей 1950 рік вибраний уряд у тім самім складі, тільки секретарку змінено. Вибрана секретаркою загально відомо в нашій громаді пані Ф. Сіділо. Я була секретаркою 31 відділу СУА 12 років і сьогодні вітаю на цім пості нову секретарку й щиро бажаю їй сил та успіхів у відповідальній праці.

Одночасно висилаємо до Централі СУА чека на 66 дол., з призначенням:

Річна вкладка	дол.	20.00
Конвенційн. фонд „		10.00
Пресовий фонд		5.00
Резервовий фонд		5.00
Стипенд. фонд		5.00
Помічна сила	„	5.00

Також 8 передплат, дол. 16, від членок: Королевич, Слободян, Микитинська, Кравчук, Красневич, Думки, Біловус і Сіділо.

Анастасія Г. Біловус

Адреса нової секретарки:

Mrs. F. Sidilo, 20788 Albany St., Van Dyke 12, Mich.

ШИКАГО, ІЛЛ.

На пресовий фонд Нашого Життя

Членки 36 відділу СУА в Шикаго зібтали на пресовий фонд нашого Життя \$30 які посилаємо до Централі СУА у Філадельфії.

Зложили: Анна Ментус \$3, по \$2 Катерина Шемердяк, Марія Шемердяк, по \$1: Пелагія Симирак, Павлина Балюк, Катерина Гарасим, Ольга Кропаник, Олена Криль, Варвара Кіт, Анна Демко, Текля Перум, Пелагія Гладка, Анна Гіжовська, Олена Столярчук, Вікторія Ларсон, Анна Грицук, Катерина Щербата, Катерина Мандяк, Катерина Васта, Анна Кошиль, Текля Домбров, Анна Похальська, Ксеня Абрамик, Катерина Гула, Анна Брудна, Стефанія Подоляк. — Разом \$30.

Марія Шемердяк, секр.

УЧАСТЬ УКРАЇНЦІВ У ФЕСТИВАЛІ В БОФФАЛО

В Боффало, Н. Й., відбудеться 2 травня старанням Інтернаціонального Інституту фестивалі пісень в яким візьме участь хор української католицької церкви.

Чи Ви зложили Національний даток?

С Ф У Ж О

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

На ясні зорі, тихі води ...

Пригадується мені тепер епізод, давно колись прочитаний в газеті, як то одна з наших селянок, емігруючи за океан, повезла туди всякого насіння зо свого городу. Те все що вона виростила, викохала у своєму городі, хотіла плекатися там, на новій землі.

Сттак виглядаємо й ми новоприбулі. Привиклі до своїх ідей та способу праці, ми веземо їх із собою в нове життя та пробуємо їх тут засівати. Не все воно прийметься на чужому ґрунті. Але й не все загине.

Таким засобом нашої праці над молоддю є — вакаційні оселі. Правда, це не є наша думка чи ідея. Рік-річно користають з них сотні тисяч дітей і юнацтва різних національностей і рас. Державні народи добірають для цього чудові приміщення на свіжому повітрі, над морем або в горах. Добірають найкращі околиці та знаменитих виховників. Проблема здоров'я дітей та їх виховання поставлена на рівні.

Це завдання перебрав у нас на себе український Пласт. Довгі роки в таборах виховувались цілі покоління української молоді. Здоров'я, любов до рідного краю, основи чесного характеру, дружба, що перетривала довгі роки долі й недолі — це ті цінності, які виносило наше молоде покоління з пластових таборів.

У важких обставинах життя скитальщини, коли на воєнних руїнах почали ми відбудовувати наші громадські установи, постали знову пластові табори і вакаційні оселі. Вони допомогли нам продовжувати виховне діло та скріпити молодь, ослаблену воєним лихоліттям. І коли ми тепер, після п'ятилітнього прожитку на скитальщині, привезли молодь національно свідомою на нове поселення, то це завдячуємо у великій мірі не тільки школам, але й вакаційним оселям.

На нових місцях поселення наша молодь увійшла в чужі школи. Дитина скоро вивчає мову, але разом з цим уподобання, поведінку, розваги свого докільля. Це вростання в новий ґрунт природне і само собою не було б явищем відємним, якщо рівнорядно з цим дитина мала б змогу поглиблювати знання рідної мови, історії, культури. Родичі, часто обоє зайняті заробітною, звичайно виснажливою фізичною працею, не знаходять достатку часу й сили, щоб всеціло зайнятись вихованням дітей та доповнити те, чого не може дати дітям чужа школа. І тут постає загроза, що цього потрібного знання дитина не дістане.

Вакаційні оселі для нашої дитини й молоді у краях нового поселення, це наше чергове велике завдання. Цю справу не вільно нам занедбати ані її відкладати. Українські жіночі організації повинні присвятити їй найбільше уваги, ставати її іні-

ціаторами й організаторами, приєднувати до співпраці громадські та допомогіві установи. Треба прямувати до того, щоб спільними силами закупити чи побудувати відповідні об'єкти на постійні приміщення під вакаційні оселі. Побут в оселі однакво важний для дітей, які постійно живуть у великих фабричних містах, як і для тих, яких батьки працюють на фармах віддалених від українських середовищ.

Діти давньої і нової імміграції мали б нагоду зживатися, пізнавати себе взаємно, плекатися рідну мову та разом учитись любити далекий і рідний край. Якщо дитина матиме змогу перебути через 1—2 місяці кожного року серед свого середовища, під дбайливою опікою відповідних виховників, вона напевно ніколи не втратить зв'язку з усім рідним, не відстане від української спільноти, не відцурається своєї віри.

В місяці травні, коли будемо вшановувати українську матір, даймо їй запоруку, що допоможе їй заховати здоров'я та українське серце її найбільшого скарбу — дитини.

Нашій молоді потрібні сильні м'язи і сталеві характери — не оминаймо ні одної нагоди, щоб скріпити і одне і друге. Перш усього ті з-поміж нас, яких виховали пластові табори, які до сьогодні не забули краси та романтики вечірньої

Мати в господарському житті

Під таким кличем підготовляється на початок червня конгрес в Парижі. Товчок до такого розглянення справи значення матері дали ті руїни, що їх спричинила остання війна. Світовий Союз Матерей хоче розглянути це завдання матері та допомогти їй відзискати рівновагу.

Теми конгресу вже проголошені. Дня 7 червня говоритимуть про „Місце жінки в рідному господарстві, встановлені законами й звичаями країни" та про „Економічний вплив господарської праці матері на родину й державу". Другого дня тема нарад буде „Прикрі наслідки господарської неспроможності матері для родини й суспільності" і „Труднощі й перешкоди що їх зустрічають матері"

Як бачимо, конгрес змагає до встановлення вартості праці матері, обмеження позакатної праці матері та поборення перешкод, що стоять на її дорозі. Конгресовий Комітет звернувся до СФУЖО, запрошуючи нашу Федерацію до участі в конгресі.

Нашим завданням тепер буде зібрати відповідний матеріал про наших матерей. Підго-

вотри серед дрімучих рідних гір і лісів, нехай розпалють ці чудові незабутні ватри для своїх дітей на чужині.

Іванна Рожанковська

товляємо і розсилаємо відповідні анкети. Інакше вдержані вони для давніх іммігранток, що живуть і виховують дітей у нормальних умовах, а інакші для новоприбулих, чи жінок у переселенні.

Запрошення СФУЖО до участі в конгресі є першою більшою нагодою для українського жіноцтва по війні — піднести свій голос на світовому форумі. Треба доложити всіх зусиль, щоб цьому завданню відповідати й положення української матері гідно зясувати.

Нажаль, не маємо змоги вислати відпоручниці з Америки. Заступатимуть нас українки з європейських країн. Та було б дуже корисно, колиб котра з давніх жіночих організацій у Злучених Державах або в Канаді могли вислати туди свою відпоручницю.

О. К.

ВІСТКИ З ФЕДЕРАЦІЇ

Голова Жіночої Секції при СУБ в Англії, п. Мирослава Дублянська, уступила зо свого посту. Причиною уступлення була важка родинна втрата — недуга і смерть мужа. Оцим висловлюємо невтомній працівниці наше шире спочуття.

Жіночу Семію в Англії очолює тепер містогорова п. Губаржевська.

У 100-ліття народин поетки У. Кравченко припоручаємо центральям влаштувати пропам'ятний вечір. Невеличкий реферат пера Олени Кисілевської розішлемо незабаром, вірші пригожі для деклямації знаходяться в цьому числі.

Як видно з вістки в цьому числі, захист для вдів переселених із скитальщини, почав діяти. СФУЖО доручило ведення цього захисту окремому комітетові „Мати й Дитина", що в ньому працюють давні й нові іммігрантки.

УКРАЇНЬКА ВИШИВКА В АНГЛІЇ

В попередньому числі принесли ми вістку про те, що у Брадфорд, в Англії, п. Іванна Вітошинська веде курс української вишивки при Шиялі Текнікел Інститут. Тепер наспіла відомість, що з початком квітня всі класи самодіяльності влаштували виставку за минулий семестр. Українська вишивка дістала свій окремий стіл. Були тільки речі виконані на курсі, — вісім подушок, шість рушників. Частина робіт не була скінчена, але це показалося корисним, бо можна було прихотим пояснювати спосіб вишивання.

Виставка тривала три дні. Англіїці облягали український стіл, преса дала дуже прихильні відгуки. Треба було весь час пояснювати, відповідати. На жаль, наша українська громада виявила менше зацікавлення, бо тільки одиниці відвідали її.

**Звеселім та звеличаймо,
Ми її в цей майський день,
В честь Матусі заспіваймо
Радісних, дзвінких пісень.**

Уляна Кравченко

Оттавське жіноцтво вітає 81-літню голову СФУЖО в колі її родини. На образку ювілятка в оточенні сина, синьвої й гостей. Світлий українець фотограф Павло Пук

РАДІСНА ЗУСТРІЧ

Радісне й зворушливе свято пережили українки міста Оттави. Дня 24. березня вшанували вони голову СФУЖО п. Олену Кисілевську товариською зустріччю в день її 81-их уродин.

Відбулась вона в домі сина ювілятки, де вона тепер проживає. Теплими словами привітала група жінок подвижницю нашого жіночого руху.

Бажаючи їй кріпкого здоров'я та многих літ, вручили ювілятці китицю червоних троянд та гарне письмове приладдя. На милій гутірці проминув вечір.

Місцева канадійська газета „Оттава Ситизен" відмітила цю подію. Дописувачка газети п. Фергасон відвідала ювілятку й зацікавилась дуже її минулим. В газеті появилсь точний її життєпис та деякі дані про СФУЖО.

Вістки з Централь

Зїзд українського жіноцтва в Німеччині

У дні 18. і 19. березня відбувся в Новому Ульмі, в Німеччині, четвертий зїзд Об'єднання Українських Жінок на еміграції (ОУЖ), що був важливим етапом в житті української еміграції. Він не лише замикав п'ятилітній перебіг повного існування ОУЖ. І хоч ОУЖ не припиняє своєї праці й надалі, проте йтиме вона тепер під трохи іншим кутом.

Зїзд дозволив застопоритися й обхотити оцей 5-літній етап. Одним із головних завдань організації — було виховати жінку-громадянку, що могла б бути остерегою української родини на чужині. В її руках лежить виховання молодого покоління. Спільно з виховними організаціями вона повинна знайти виховний плян і напрям.

ОУЖ у своїх клітинах привчав жінку до організованого життя. У співпраці набрали вони почуття громадської єдності, товаришності та взаємодопомоги.

Знаючи, що переселення буде для жінки новою, важкою пробою, старалось ОУЖ її перешколити для того. І справді, на нових місцях жінки виявили велику життєвдатність. У більшості випадків вони удержують родину, бо їхній практичний підхід до життя дозволив їм зараз же підшукати працю.

Великим досягненням п'ятилітнього етапу є збереження громадської єдності внутрішньої організації. Хоча хвиля громадського розвитку враз вдарила в неї, проте ОУЖ вдалося зберегти рівновагу. Хоч ідеологічні різниці між членами існують, то в напрямках ОУЖ уміли вони все дійти до порозуміння.

З великим признанням підкреслено акцію СФУЖО, ведену для переселення в діти. Це єдиний у нас доказ громадської активності і взаємодопомоги, коли зважити, що СФУЖО приготувало для переселених тимчасовий захист.

Зїзд пройшов у поважній діловій атмосфері. Було заступлених 10 делегатів ОУЖ, здебільшого нові люди, що перебрали цю працю по переселених. Присутні на зїзді були: голова Нац. Ради проф. Г. Іванецький, в характері гостя, письменниця Галина Журба, а між делегатками постка Наталя Холодна.

Закінчення цього етапу було також організаційною пробою. Делегатури упорядковували свої справи в повному порядку, думали з іншими, чи ліквідували себе, коли заходила потреба. Зв'язок з центральною не переривався. Тепер слід ще забезпечити архів 5-літньої праці головної управи.

Склад головної управи, вибраної на зїзді такий: голова — Павличковська Ірина; містоголови — Чехівська Олена, Жук Єлисавета, Павловська Ольга, Мельник Домініка, Позянюк Ірина; члени — Бачицька Д. Марія, Воробкевич Олександр, Годованець Софія, Козакевич Ольга, Коломієцька Олена, Мірчук Іванна, Ребет Дарія, Пеленська Ольга, Сенюта Олександр, Холодняк Юлія.

РЕЗОЛЮЦІЇ

прийняті 4. Загальним Зїздом ОУЖ у дні 18. й 19. березня, 1950, в Новому Ульмі, в Німеччині:

4-ий Загальний Зїзд ОУЖ постановляє:

1. Продовжувати працю ОУЖ на дотеперішніх принципових закладах, зокрема задержує як свою основу резолюції дотеперішніх трьох Зїздів ОУЖ.

2. Кладе особливий наголос на здійснення ідеалів соборності та поглиблення національної єдності у щоденній громадській житті.

3. Загальним Зїздом ОУЖ замикається 5-річний етап праці ОУЖ, в якому покладено основу діяльності жіночих організацій в новій еміграції і вихованні кадр нових працівниць.

4. Дорукає продовжувати працю ОУЖ на терені Німеччини до часу перебування української еміграції на цім терені.

Учасниця 4-ого зїзду ОУЖ в Новому Ульмі, в Німеччині, 18 і 19 березня, 1950

5. Члени ОУЖ, які переселяються на нові терени, зобов'язані продовжувати організовану працю, включаючись в місцеві жіночі організації, — а де їх нема, творити нові.

6. Загальний Зїзд вітає СФУЖО, як Центральну всіх українських жіночих організацій, і заявляє їй свою повну піддержку. Взиває своїх членів, що виїждять на нові терени переселення — наважувати контакт із СФУЖО та координувати свою працю з її напрямками.

7. Бажаючи як найкращих успіхів у скоординованій праці українських жіночих організацій цілого світу та для задоволення потреб жіноцтва на всіх теренах, твердить потребу видавання пресою органу СФУЖО.

8. Висловлює свою подяку українським організаціям за океаном за дотеперішню допомогу і просить і на даліше помагати в остаточному переселенні й улаштуванні нової іміграції, зокрема звів і спирт.

9. Підкреслює важну виховну роль жінки й родини в житті народу і кладе окремий наголос на обов'язок жінок на іміграції належним національним вихованням зберегти нашу молодь для України.

10. Звертається до духовенства всіх українських Церков з проханням, щоб з релігійного виховання вилучили поглиблюючі конфесійні різниці серед молоді.

11. Для дальшого забезпечення жінок, що не будуть могли переселитися з Німеччини — закликає творити нові виробничі вартости. Взиває громадські установи покликати представниць жіноцтва для спільного господарського планування.

12. Осуджує донощитво, що появляється по таборах і взиває жіноцтво вести боротьбу з тим явищем.

13. Висловлює кінечність, як найінтензивнішою акції всіх українців, для того, щоб „Голос Америки“ в українській мові був висловом української думки, а не перекладом російських передач. Апеліє, щоб англійське радіо надавало аудію українською мовою.

14. Звертає увагу на занепокоюючий факт появи репатріаційних комісій в та-

борі французької зони. (Прийнято услівно після перевірки).

15. Зїзд передає привіт усім, хто привітав цей Зїзд та своєю участю пошанував працю українського жіноцтва. Зокрема Зїзд пересилає привітання Управі СФУЖО на руки Голови п. О. Кисілевської, Редакції „Наше Життя“ та всім сфедерованим жіночим організаціям українців у СФУЖО.

16. Зїзд вітає членів ОУЖ, де вони тепер не перебували б, та бажає успіхів у дальшій діяльності на нових місцях поселення.

Рік праці в Аргентині

До приїзду найновішої іміграції в Аргентину українські жінки гуртувалися при товариствах Просвіта і Відродження, в окремих жіночих секціях. Новопрібулі жінки втягнулися зараз у ту працю, хоч ця форма організації не дуже їм відповідала. Вони бо звикли до самостійних жіночих організацій, які так гарно розвивалися та збуджували своєю працею пошану серед своїх і чужих.

Це й спонукало згодом подумати про самостійну організацію. З кінцем 1948 р. створився ініціативний гурток, очолений п. Емілією Стернюк, що впродовж також кілька жінок давньої іміграції. У січні, 1949, відбулись основні збори Союзу Українок. Перша управа СГА під головуванням п. Ніни Онацької зразу ж полагодила всі формальності урядового затвердження статуту СГА, вицямпила домівку на щотижневій сходині, зібрала величку бібліотеку та почала свою працю. Вона йшла у трьох напрямках — культурно-освітньому, допомоговому і зовнішніх зв'язків.

Дві останні ділянки не вдалось розвинути як слід через скупи фонди організації та задля необсягнення з тереном зовнішніх зв'язків. Все ж таки вислала управа СГА на допомогу студентству в Європі 100 песів і на фонд інвалідів 500 песів. В ділянці пропаганди і зв'язків СГА може записати на свій рахунок участь членок у релігійно-маніфестаційній процесії до Люхан, де вони виступили з відповідним транспарентом. Чотири членки

управи СГА брали участь у Панамериканському Жіночому Конгресі, що відбувся в жовтні м. р. в Буенос Айресі. Їм вдалось навіязати цінні зв'язки. Вони також вручили передсідниці конгресу та кільком важнішим делегаткам вишвані дарунки. У висліді цієї акції СГА дістав запрошення на черговий конгрес, що відбуватиметься в Чіле.

На культурно-освітньому відтинку СГА розгорнуло широку працю. На неї зложились імпрези й реферати. Перш усього цілий ряд „чайних вечорів“ з програмою, що її виконували членки СГА та запрошені мистці-солісти, зокрема ж „Святоїванська ніч“ і „Малюк“ з виведенням побутових обрядів. Тут слід ще згадати свята, проведені спільно із жіночими секціями, як спільна Служба Божа та сніданок для дітей в день матері і святоточні сходини в честь княгині Ольги.

Цікава та змістовна також рефератова діяльність, що її опрацьовували членки СГА або запрошені доповідачі. Зацікавлені йшли в напрямі історії (Княгиня Ольга, Мотря Кочубей, Жінки козачої доби) та літератури (Леся Українка, Наталя Кобринська, Марко Вовчок), але відмічено також всі національні свята (Крути, 1-листопадавий зрив).

Другі загальні збори СГА відбулись 11. лютого. Ухвалили одностайно абсолютною давньої управі та дібрали ще кількох молодих енергійних жінок. Склад її такий: Емілія Стернюк почесна голова, Ніна Онацька голова, Анна Грегоращук місто голова, Зіновія Бігун секретарка, Ярослава Величковська заст. секретарки, Ганна Середяк скарбничка, Ольга Стебносська бібліотекарка, Лідія Таурідзька референтка культ.-освітня, Л. Вітошинська реф. преса, Ярослава Гуренок і Стефанія Букшована, імпрези. До контрольної комісії увійшли Марія Ганушак, Ярослава Харак і Ярослава Шепарович. Делегатками до СФУЖО залишились пп. Онацька й Вітошинська.

НОВІ ВИДАННЯ

„ЖІНОЧИЙ СВІТ“ ч. 1, 2 і 3. Видає Організація Українок імені Ольги Басараб. Вінніпег, Ман., Канада.

Почин канадського жіноцтва зустріли всі як радісну несподіванку. Самотійний жіночий журнал не мешоудь.

Три перші числа перед нами. Чепурно, дбайливо видані й гарно ілюстровані. З приємністю берете їх у руки.

З передовиці довідуємося, що це в закінчення свого 15-ліття централа ОУЖ прислухала до видавання журналу. Перед ОУЖ є відповідальне завдання — виховання нового покоління українців у національному дусі. У цьому має допомогти журнал, що подаватиме актуальний матеріал.

І справді, в кожному числі відкликається журнал на якусь замітну подію чи людину. Перше число переповнене Різдвяними мотивами, друге присвячене пам'яті жінок, що ми їх святкуємо в лютий — Лесі Українці й Ользі Басараб. Третє число, березневе, приносить відомості про Тараса Шевченка й Олену Телігу.

Дальші відділи журналу доповнюють це. „Події у світі“ подають сучасні новини. Широко обговорена праця відділів ОУЖ. Добрі виховні поради для ведення дитини. Гарно підібрана літературна частина. Цікавий огляд моди. Дбайливо ведений господарський відділ.

Застаповляє нас „Весняний Промінь“, відділ для дітей. Він поставлений дбайливо та дуже гарно ілюстрований. Та чи окремий він, коли розпоряджаємо вже окремим дитячим часописом?

Також дивує нас підбір повісті. Передрук давньої не такої доцільний, коли стільки цікавих повістей лежить у теках наших письменниць і чекає видавця.

Та це дрібні недотятення, що їх життя саме вияснить. Поширю вітаємо радісно цей новий здобуток жіночого руху.

Л. Б.

СПАСИБІ!

Сердечно дякую всім Дорогим Паням, які привітали мене з днем моїх 81-ших уродин!

В першу чергу Проводові і Ред. Колегії СФУЖО, що прислали мені своє привітання з Філадельфії

Дуже вдячна Оттавським Паням за влаштування дійсно милої „канадської“ несподіванки із солодощами, квітами та „символічним“ подарочком у виді течки з приладдям до писання.

Щиро дякую за добру пам'ять товариству Доньки України в Монреалі та їх шановній Провідниці, за їх побажання та подарочок

Дуже приємно мені, що молоденькі оттавські пластунки не забули про день уродин своєї опікунки і приятельки.

Усім моя сердечна подяка і спасибі!

Олена Кисілевська.

Junior League Section

HELEN MURAL, Junior Vice-President UNWLA, Contributing Editor, OUR LIFE

Mom's Okay

"Need your advice again, Mom. I think I should write something about Mother's Day for the next issue of OUR LIFE. Can you think of an unusual or novel approach?"

"Sorry, Helen, but I can't tell you what to write. The best thing to do is to write what is in your heart," was Mom's reply.

Feeling that expressing thoughts directly from my heart on such a delicate subject might become too emotional and sentimental for print I decided to seek the advice of friends. Little did I realize the unusual angles that would be brought to my attention.

A fellow prominent in Ukrainian circles suggested that I write a dissertation on the mother who not only kept the home spotlessly clean, raised a family, and cooked all favorite Ukrainian dishes, but worked side by side with her husband in his business in order to help provide a good living for the entire family. After a little thought I decided against this approach lest it might offend those Ukrainian mothers who remained at home devoting full time to making holubchi and varenyky.

"Why not use the title 'Old Fashioned Mother in Vogue' and then elaborate on the fact that we kids want all the latest modern conveniences but we want however, that by 'old-fashioned variety,'" was the suggestion of another. She hurriedly added, however, that by old-fashioned variety," was the suggestion of another. She hurriedly added, however, that by old-fashioned she meant the type of mother who didn't cook from a can.

Still another fellow insisted that we should acknowledge how extra-special are our Ukrainian mothers. "Bring your friends in at any hour of the day or night and a Ukrainian mother will always treat them like visiting royalty."

"What about the way they brought up such large families?" quizzed another.

However, after putting all thoughts and suggestions together it still comes to the same point:

THANKS MOM. YOU'RE SWELL.

WON'T BE LONG

Won't be long before the Cleveland Jr. Branch which is now composed strictly of single girls will be holding baby showers. If the rate of engagements is any indication of future events. Latest girls to join the ranks of those making wedding plans are Meg Husel who is engaged to Walter Ruetensky and Estelle Gnot who is engaged to the President of the Ukrainian Youth's League of North America.

HAPPY SILVER JUBILEE SOYUZ UKRAINOK

Exactly twenty-five years ago the Ukrainian National Women's League of America was born. It was after the convention of the International Council of Women held in Washington, D. C., that the decision was made by a temporary committee in New York City to organize permanently as Soyuz Ukrainok Ameryky. This temporary committee was composed of five Ukrainian women's societies in New York and Jersey City, N. J.

From such a small beginning Soyuz Ukrainok has grown in the last twenty-five years to a family of over three thousand members with 60 branches in all of the leading cities where Ukrainians congregate.

The League has accomplished much during the years of her growth and will accomplish even more in the years to come.

Increasing numbers of young American Ukrainian women are following the course that was so clearly set twenty five years ago. So it is with pride in the past accomplishments of the League and with confidence in her future that we proudly say, "HAPPY ANNIVERSARY."

JR. BRANCH MAKES L. UKRAINKA DONATION

Miss Irene Trembly, President of the Cleveland Jr. League Branch 60, presented the Ukrainian National Women's League of America with a one hundred dollar donation to the Lesya Ukrainka Fund. This is the second gift this small but energetic group has made toward the publishing of the English translations of the works of Lesya Ukrainka.

To date, approximately \$2,600 has been contributed by member branches to the book fund. The goal that must be reached by August, 1950, is four thousand dollars.

Jr. League Branches have been slowest in responding to this worthwhile appeal. Let us all do our share. Plan now to hold an affair to help boost the Lesya Ukrainka Fund!

SOCIAL HIGHLIGHTS OF UNWLA CONVENTION

The Warwick Hotel in Philadelphia will be the headquarters for the Twenty-Fifth Anniversary Convention of the Soyuz Ukrainok November 11-12, 1950. Stimulating talks and discussions in separate Jr. League sessions during the Convention accentuated by the social program planned should appeal to all Jr. League members.

Highlight of the week-end will be the banquet and ball Saturday evening at the Warwick Hotel followed by a concert on Sunday.

Mark November 11 and 12 on your calendar of events. Delegates as well as members are urged to attend. For mental stimulation, relaxation and the opportunity to see the historic city of Philadelphia, it is the UNWLA Convention, November 11-12.

UNACUSTOMED AS WE ARE TO PUBLIC SPEAKING

Irene Trembly, President of Jr. Branch 60, and Helen Mural have been extended an invitation to speak at the Lesya Ukrainka Concert being given by Branch 30, Cleveland. Proceeds will be donated to the Lesya Ukrainka Book Fund.

CLEVELAND JR. BRANCH ANSWERS APPEAL

Officers of Branch 60 presenting check for the Lesya Ukrainka Fund to the Jr. Vice-President of UNWLA. Left to right: Miss Rose Alice Kolodiy, Treasurer; Miss Irene Trembly, President; Miss Helen Mural, Jr. Vice-President; Miss Meg Husel, Vice-President. Not pictured is Miss Stella Popowicz, Secretary.

OHIO STATE LEAGUE TO PLAY HOST

Members of the Ukrainian Youth League of Ohio which is affiliated with the UYUNA will be on hand to greet officially the delegates and guests of the Ukrainian National Association Convention. The Youth of Ohio in its eagerness to welcome the UNA has planned a dance at the Ukrainian National Home, West 14th Street, Cleveland, Ohio, on the evening of May 23rd. Half of the proceeds will be given to the Ukrainian Congress Committee.

DEPARTMENT OF BIRTHS

Stephany Pitula of Chicago proudly announces the birth of a son, Raymond Leonard Pitula, on March 15, 1950. The addition to the Ukrainian population arrived the morning after his father was elected Commander of the Lazuka-Gala V.F.W. Post 7180.

Mary Mosyjowski Gatti, a former Jr. League member from Akron, who is now residing in South Gate, California, gave birth to a baby girl on Feb. 7.

THE CASE OF TOO MUCH PUBLICITY

Mrs. Emil Bilecky, member of Branch 14 in Cleveland, undoubtedly wishes by now that Graham Bell never had invented the telephone. After vividly colored pictures appeared of her making Ukrainian Easter eggs along with a story of the process in the Cleveland Sunday Plain Dealer, Mrs. Bilecky was on the telephone constantly replying to queries concerning our eggs. Publicity for Ukrainian art mounted in Cleveland when Mrs. Bilecky was guest starred on a local radio program. Even your editor was put to work helping to answer the many letters that were written to Mrs. Bilecky in search of information.

AKRON GIRLS HOLD UNUSUAL MEETINGS

In the month of March the Akron Jr. League was fortunate in having a representative from the Ohio Bell Telephone Company speak on the function of the telephone. She brought with her telephones and a wire recorder so that the girls could hear how they sound on the telephone.

For the April meeting the Jr. League is having as its guest Mrs. Ocheurider who will bring her button collection which is reputed to be the largest and most varied in Ohio.

Alice Tkalec.

Editor's address:

Miss Helen Mural
2330 Denison Avenue
Cleveland 9, Ohio

Уляна Кравченко

ЯК МИ ВСІ ПІДЕМО РАЗОМ

Гей, кривава наша слава
Записана могилками,
Тепершня прелукава,
А майбутня перед нами
Чи квітчаста? Ой, терниста
Та як сильна і вогниста
Воля стане нам наказом,
І ми всі підемо разом,
Кинувши партійні спори
Та злочинні роздори,
Придумані ворогами
Що жирують поміж нами,
Оттоді ж і ціль зявиться,
Ясним сонцем усміхнеться,
І потягне нас убогих
До борні й до перемоги.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Ювілей 48 відділу СУА

Двадцять-літній ювілей своєї діяльності святкувало товариство імені Ольги Кобилянської, 48 відділ СУА, в неділю, 23 жовтня, 1949, бенкетом з танцями, на який прибули всі відділи СУА з Філадельфії та місцеве громадянство у величезній числі. Заповнило залю переважно жіноцтво, надаючи цим характеру великого жіночого здвигу.

Рано тієї неділі була відправлена панахида в катедральній церкві за упокій померлих членок 48 відділу.

На бенкеті вступне слово сказала п. Софія Куриляк, передсідателька ювілейного комітету, зясовуючи коротко ціль свята. Вона передала провід в руки п. Емілії Слободзян, передсідательки 48 відділу, яка попросила о. В. Головінського провести молитву.

Святочну промову сказала п. Олена Лотоцька, голова Централі СУА по українські і по англійські, висказуючи признання за працю 48 відділу, що висилав через 4 роки пакунки для скитальців. Погратулювала урядничкам і членкам за їхню велику успішну працю а на останку попросила гостей щоб заспівали Многая Літа.

О. Головінський підкреслив, що жіноцтво завжди сповняє велику роль в історії людства.

Потім наступили привіти. Перша зложила привіт пані Сивуляк від Окружної Ради, далі п. Дмитро Слободзян від Української Громади на Найставн, пані Штогрин від 41 відділу, п. Онуфрій Волчек від 105 відділу братства св. Володимира, п. Волянська від 42 від. СУА, п. Мила від 46 від. СУА, п. Ярош від 20 від. СУА. Промовляли ще п. Стефан Слободзян, п-і Романюк, п-і Клапко, пан Свистун, пані Бабяк, пані Фостик, пані Головата.

Дарунки зложили по \$10.00 Окружна Рада, Українська Громада, Найставн, 41 від. СУА, 105 від. СУА, 42 від. СУА, 46 від. СУА, Українська Громада 23 і Бравн; по \$5.00 20 від. СУА і 52 від. СУА.

Ювілейний Комітет:

Софія Куриляк, передсідателька,
Марія Барановська, секр.,
Анна Стасик, кас.,

Уряд товариства.

Емілія Слободзян, передсідателька,
Ольга Волчек, секр.,
Марія Слободзян, кас.

Вдсви з дітьми у Захисті Матері й Дитини у Філадельфії

ЩО НОВОГО В ЗАХИСТІ МАТЕРІ Й ДИТИНИ СФУЖО

(Філадельфія, Па.)

Дім Захисту Матері й Дитини СФУЖО (Світової Федерації Українських Жіночих Організацій), при 1631 Норт Френклин вулиці у Філадельфії, під опікою Комітету Матері й Дитини, зложено із місцевих українок, вже відомий українському громадянству. У квітні тут справді заквітло новим життям, рознеслись гомоном дитячі голосочки, заметушились матері, розпаковували свої клунки та скриньочки, та приміщуючи їх у своїх кімнатах. Бо це приїхало їх усіх коло 30 осіб, вчисляючи й жінок бездітних.

Директорка Захисту, др. Олена Одріна, спішить з однією кімнатою до другої щоб допомогти матерям влаштуватись, заспокоює стурбованих, змучених дітей. Є вони в різному віці, найменше всього півтора рочки, дивиться великими глибокими очима й не може рішити є чи плакати йому чи усміхатись. Пані Марія Казанівська, господиня Захисту, вже давненько метушиться в кухні щоб подати вечерю та щоб новоприбулі могли вже іти спати.

На другий день приходять знайомі що вже дізналися про приїзд, розпитують про знайомих у таборах, чи вже де виїхали, тощо. І радість зосльозами міняються, згадуючи те що вже було, вгадуючи те що перед ними, в новому світі. А діти — як діти, знайшли вже скриньку із забавками, у великій кімнаті вже й порозділювали між себе, та заздрим оком поглядають коли котрому краща забавка попалася.

Минає кілька днів, усі відпочивають. Дехто тяжче перебував дорогу морем, інші легше. Але стає вже нудно без праці. Допитують, коли пані комітетові справлять їх на роботу, а за кілька ще день деякі вже до цієї очікуваної праці поспішають, раді що почали нове життя.

Хоч Захист Матері й Дитини є пункт перехідний і ніхто тут постійно жити не буде, то все таки в початках, заки матері влаштуються з працею й хатою, вони тут мусять жити. Одні підуть скоріше, бо діти у них більші, другі пізніше. А поки що дітвора вже й до школи ходить, а вчасно вечорами пані Н. Іщукова, одна з комітетових, приходить щоб вести з дітьми українське читання, розмову, а то й розвагу.

Усі їдять спільно в ідальній кімнаті сніданок і вечерю, а обід тільки ті що не їдуть до школи або до праці. Пані Казанівська, теж новоприбула варить дуже добре й ошадно. Уміє, як то кажуть, „з нічого щось створити”

Комітет Захисту дуже зобв'язаний тим добрим жінкам що допомогли хату частинно умеблювати, діаруючи багато потрібної посуду й меблі, навіть машину до прання та холодильник, одяги, харчі та забавки для дітей.

Великодні свята, їхні перші свята на новій землі були радісні у Захисті, бо була паска й ковбаска, добра шинка й бабки, було як було в дома. Централь Союзу Українок Америки уможливила цей радісний день стрічати по сімейному, присилаючи святочний подарок (мясиво і т. д.) Комітет Захисту повідомлений про дальший приїзд матерей і дітей, буде вдячний усім громадянкам і громадянам за пам'ять про Захист, за дари у грошах і продуктах харчових.

Гроші посилати на адресу: Mother and Child Fund, 866 N. 7th St., Phila., 23, Pa.

продукти на адресу: 1651 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.

ТВОРИ ШЕВЧЕНКА ПО ХІНСЬКИ

Твори Тараса Шевченка вже є перекладені 32 мовами, а недавно в Китаї появилися твори найбільшого українського поета в хінській перекладі відомого поета Емі Сяо.

DAUGHTERS OF UKRAINE

Dear Editor:

By the time this will see print we will have seen the returns on our April 30 play and dance. So far, it has been a mixture of fun and hard work for the cast. The American-born girls are learning Ukrainian, and the European-born fellows are learning English. The proceeds of the affair are earmarked for charity.

The committee is working hard to yake our Annual Spring Dance on May 20 a great success.

The affair that always is a good drawing card is our annual Hallow'een Dance which will be held this year in October 28. Planning far in advance is the reason why this dance is usually the success it is. CYA members and other clubs in our vicinity should make a note of this date and plan to join us.

To carry us over the summer when we don't usually do too much, our members have undertaken the responsibility of the Registration Committee, under my chairmanship, for the forthcoming Ukrainian Youth's League of North America Convention to be held in New York City this Labor Day Week-end. Needless to say this is one summer we're going to be quite busy.

This is all for now—more next time.

Lily Baran Bochonko

Treasurer and Publicity
Branch 53, Brooklyn, N. -Y.

CLUB TELIHA RAISING ROOF

Howdy y'all! Have you heard? The whole town's talking about the best entertainment full of fun and laughs. THE MINSTREL REVUE! "Chorni" Ukies put on a gala, bang-up, zowy show of jokes, songs, dances and surprises!

The Ukrainian National Temple in Detroit was not the same after Friday night, April 21.

Club Teliha.